

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

El Concili d'Ègara. 1.400 anys

El proper dia 27 tindrà lloc una reunió dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense a les esglésies de Sant Pere de Terrassa, a *La Seu d'Ègara*. Amb ocasió del 1.400è aniversari del Concili d'Ègara vaig proposar als germans en l'episcopat que la reunió periòdica del mes de gener fos enguany a la seu egarenca. Ells van acceptar amablement per donar relleu a les celebracions d'aquest aniversari i com a expressió de la comunió i col·legialitat de les nostres esglésies diocesanes.

Quina és la data de creació de la diòcesi d'Ègara? Segons les fonts de què disposem fou erigida amb tota probabilitat entre l'any 450 i el 460. El nom de la diòcesi i del seu bisbe consten per primera vegada en les actes del Concili de Tarragona de l'any 516. Amb les dades que ens aporta l'intercanvi epistolar entre el metro-

polita Ascani i el papa Hilari, podem afirmar que la creació de la diòcesi d'Ègara tot desmembrant una part del territori de la diòcesi de Barcelona i el nomenament d'Ireneu com a primer bisbe de la nova seu episcopal són fets que es van produir abans de l'any 465. D'altra banda, l'únic municipi proper a Barcelona que constarà com a nova seu episcopal serà Ègara, segons apareix en les actes del Concili celebrat a Tarragona l'any 516.

Així doncs, el primer bisbe d'Ègara va ser Ireneu, promogut a l'episcopat per Nundinari de Barcelona. Després d'Ireneu, podem establir l'episcopologi a partir de les dades que ens aporten els concilis visigòtics. Al llarg d'aquest període es van celebrar trenta-dos concilis. Les actes conciliars i les subscripcions dels bisbes participants ofereixen dades per confeccionar els episcopologis de les diòcesis

de l'època visigoda. D'aquesta font traiem les dades per confeccionar la nòmina dels bisbes d'Ègara. Després del bisbe Ireneu no tenim notícies del bisbat d'Ègara ni dels seus bisbes fins a Nebridi, que segurament és el més conegut i notable dels bisbes egarencs. Procedia d'una família que, segons explica sant Isidor de Sevilla, donà a l'Església quatre bisbes: Justinià de València, Just d'Urgell, Elpidi d'Osca i el nostre Nebridi, i afirma també que tots quatre foren escriptors notables.

Una data especialment rellevant va ser el dia 13 de gener de l'any 615, en que tingué lloc el **Concili d'Ègara, del qual commemorarem els 1.400 anys**. Van participar-hi dotze bisbes i els representants d'altres dos. En les actes conciliars apareixen els noms, però no consten les seus episcopals. No podem afirmar amb certesa qui

ocupava la seu episcopal egarenca, probablement el bisbe Eugeni. El text conciliar fa referència a disposicions diverses sobre la vida i els costums dels eclesiàstics.

La diòcesi de Terrassa, creada el 15 de juny de 2004 és hereva de la seu egarenca, i nosaltres som hereus d'aquells germans nostres que fa setze segles celebraven la seva fe cristiana, predicaven l'evangeli i compartien els seus béns. Aquestes celebracions ens ajudaran a mantenir la memòria de les nostres arrels, a refermar els nostres fonaments, a tenir ben presents els nostres orígens. Us convido a participar en els actes que al llarg d'aquest any es faran amb aquest motiu. Avui més que mai ens convé revifar els valors que han fet gran la nostra història, que ens ajuden a viure el present i ens obren a un futur d'esperança.

ENTREVISTA

Missioners.cat

JORDI SÀNCHEZ TORRENTS

L'Observatori Blanquerna de Comunicació Religiosa i Cultura, amb la col·laboració de la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat, està creant el primer mapa interactiu multimèdia dels missioners catalans al món. El portal www.missioners.cat agrupa els religiosos i laics que treballen en països empobrits fent una tasca humanitària amb un rerefons religiós. En Jordi Sánchez Torrents, antropòleg i professor a la URL, és el sots-director de l'Observatori Blanquerna i s'encarrega de fer la majoria de les entrevistes.

En què consisteix el projecte Missioners.cat?

Missioners.cat serà un portal amb un mapa on podrem localitzar els missioners catalans al món; amb un clic podrem accedir a vídeos, fotografies, enllaços i informació diversa. Podrem saber què pensen sobre el món d'avui i conservar el seu testimoni vital.

Què t'està aportant conèixer què fan els nostres missioners arreu del món, a nivell de fe?

No ho puc verbalitzar. En un món ple de xerrameca m'interpel·la molt el seu testimoni; em sacseja. Conèixer aquestes persones és tocar paraula viva, vida feta Paraula, Evangeli de carn i ossos. M'emociona.

Veient la tasca missionera en primera persona, entens que hi hagi persones que puguin fer aquesta opció?

I tant! Les persones amb qui parlo viuen lluny de casa, tenen ben poca cosa i viuen dedicats als més petits i marginats... Viuen amb radicalitat l'Evangeli; són uns revolucionaris silenciosos. Tots els entrevistats tenen un amor profund per la vida, per Déu i per la humanitat. Qui no voldria viure amb aquesta alegria malgrat tot?

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Compartir esperança

Un grup de sis matrimonis, situats en la dècada dels quaranta anys, que es reuneix mensualment amb el seu consiliari, celebrava la darrera reunió de l'any. Un d'ells recordà als companys que calia determinar quina campanya proposarien als seus fills —entre tots en sumen vint-i-tres d'edats diverses— per al nou any. Amb aquesta activitat pretenen que, cada any, aquesta colla de nens i nenes, nois i noies, realitzin una acció solidària, aprofundeixin en el servei generós, coneguin realitats que demanen resposta, es mobilitzin per compartir amb els més necessitats... i descobreixin que la fe és compromís.

Un d'ells avançà una proposta: «He conegut unes religioses que tenen una escola a l'Àfrica, en una zona molt pobra, tan pobra que tenen dificultats per aconseguir bolígrafs, llapis, gomes d'esborrar, maquinetes de fer punta... Podríem proposar als nostres fills que organitzessin una campanya per recollir dos-cents bolígrafs a partir dels que s'obtenen com a regal publicitari o demanant-ne, també, als companys i companyes.» Una de les mares intervingué per manifestar que li semblaven pocs. El pa-

re promotor de l'acció afegí: «L'escola és petita, tampoc els podem inundar de bolígrafs i hem d'aconseguir que la campanya no es faci pesada als nostres fills o que els sembli inabastable. Quan hagin recollit els dos-cents bolígrafs, els podem proposar que hi afegeixin llapis». S'acceptà la proposta i els pares es comprometeren a plantejar-la als seus fills.

Des dels seus orígens, fent referència a l'atenció de Jesús vers els pobres, la comunitat cristiana ha posat una especial atenció en els qui passen necessitat material i ha fomentat l'exercici de la caritat basat en el compartir. L'acció que proposa aquest grup de pares als seus fills és un exercici i alhora un testimoni de caritat fraterna que pot ajudar a créixer els alumnes de l'escola africana, a disminuir la seva misèria i a superar la situació d'injustícia que s'hi amaga. Bon exercici per aquests vint-i-tres fills per ajudar a construir un entorn escolar amb les condicions mínimes que permetin contemplar el futur amb esperança. «M'ha enviat a portar la bona nova als pobres» (Lc 4,18). A hores d'ara estan a punt d'arribar a la fita proposada; caldrà començar a pensar en els llapis.

IN MEMORIAM

Gràcies, doctor Paulino Castells!

El passat 5 de gener morí a Barcelona als 71 anys el doctor Paulino Castells i Cuixart, víctima d'un càncer. Membre d'una família de metges i artistes —Paulino era nebot dels pintors Cuixart i Tharrats—, es va dedicar intensament a la medicina en el camp dels trastorns de la infància i l'adolescència, a la teràpia familiar i també a l'ensenyament a

la Universitat de Barcelona, a la Universitat Internacional de Catalunya i a la Universitat Abat Oliba-CEU.

Fou a la vegada metge, pedagog i comunicador, gràcies a la claredat del seu pensament i a la simpatia natural que manifestava sempre la seva persona. Ha publicat una trentena de llibres sobre els temes de la seva especialitat. En aquestes obres deixa constància d'un gran sentit humà, que té les seves arrels en la fe cristiana que ell professava profundament.

Els darrers anys, els escrits del doctor Paulino Castells han ocupat molt sovint les pàgines d'aquesta publicació i ha ofert orientacions clares als pares i les mares de família en la seva missió educadora. No defugia cap problema, i sempre els afrontava amb seny i amb saviesa. Per això, des del record entranyable de la seva persona, des de l'agraïment per les seves constants amabilitats i des de la pregària pel seu etern descans en la pau de Déu, li diem: Gràcies per tot, estimat doctor Castells!

Lectures
missa diària
i santoral

26. □ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Mc 3,22-30]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Dimarts (□ Tortosa) [He 10,1-10 / SI 39 / Mc 3,31-35]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Dimecres [He 10,11-18 / SI 109 / Mc 4,1-20]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família; sant Valeri, bisbe.

29. ■ Dijous (□ Lleida) [He 10,19-25 / SI 23 / Mc 4,21-25]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev., fund. dels Operaris diocesans (OD). Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana.

30. ■ Divendres [He 10,32-39 / SI 36 / Mc 4,26-34]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Llesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. □ Dissabte [He 11,1-2.8-19 / SI: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Mc 4,35-41]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema. Santa Marcel·la, viuda.

1. ■ † Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Dt 18,15-20 / SI 94 / 1Co 7,32-35 / Mc 1,21-28]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

DIUMENGE III DURANT L'ANY

Lectura de la profecia de Jonàs

(Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré». Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda». La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

Salm responsorial (24)

R. *Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova».

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.

Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

Lectura de la profecia de Jonàs

(Jo 3,1-5.10)

En aquellos días, vino la palabra del Señor sobre Jonás: «Levántate y vete a Nínive, la gran ciudad, y prédicale el mensaje que te digo.» Se levantó Jonás y fue a Nínive, como mandó el Señor. Nínive era una gran ciudad, tres días hacían falta para recorrerla. Comenzó Jonás a entrar por la ciudad y caminó durante un día, proclamando: «¡Dentro de cuarenta días Nínive será destruida!» Creyeron en Dios los ninivitas; proclamaron el ayuno y se vistieron de saco, grandes y pequeños. Y vio Dios sus obras, su conversión de la mala vida; se compadeció y se arrepintió Dios de la catástrofe con que había amenazado a Nínive, y no la ejecutó.

Salmo responsorial (24)

R. *Señor, enséñame tus caminos.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 7,29-31)

Digo esto, hermanos: que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no lo estuvieran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

✠ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

Pasando junto al lago de Galilea, vio a Simón y a su hermano Andrés, que eran pescadores y estaban echando el copo en el lago. Jesús les dijo: «Venid conmigo y os haré pescadores de hombres.» Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron.

Un poco más adelante vio a Santiago, hijo de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. Los llamó, dejaron a su padre Zebedeo en la barca con los jornaleros y se marcharon con él.

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Ha arribat l'hora

Quasi tots els diumenges de l'any llegirem l'evangeli de Marc, que és l'evangeli més antic que ens ha arribat de la tradició sobre Jesús. Diumenge passat, veiem que Déu se'ns manifesta i ens crida a cadascú pel nostre nom. És el temps de qui *no té temps* i no podem perdre'l. Avui se'ns proposa el contingut d'aquesta crida: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova». La crida de Déu va dirigida a tothom i és una invitació a la conversió i a la fe. No deixem perdre l'oportunitat present. L'afirmació de Jesús que ja ha arribat l'hora pressuposa un projecte de Déu que es realitza en el temps: un temps d'espera i un temps de realització. Amb l'encarnació del Fill de Déu s'ha realitzat el projecte del Pare anunciat pels profetes de l'Antic Testament: el Regne de Déu és a prop i comença a influir en la vida de l'home. El projecte que Déu té en la història és el Regne de Déu que pretén restablir la sobirania de Déu i, per tant, una nova relació entre Déu i l'home. Això vol dir que l'home no pot viure com abans, segons l'escala de pseudovalors que ha privilegiat. Hem de canviar de *xip* i dirigir la nostra vida cap els valors de l'Evangelio de Jesús que és la Bona Nova, l'anunci joios de la salvació a la humanitat.

La invitació a «convertir-nos» i a «creure en la Bona Nova» no són dues realitats separades: no hi ha fe sense vida moral i no hi ha moral cristiana que no estigui fonamentada en la fe. Creure vol dir abraçar tot sencer el missatge que ens ha portat Crist i assumir-lo com a programa propi de pensar, d'estimar, d'actuar. Jesús ha enviat els seus deixebles pertot arreu, fins a la fi del món. La conversió comença dins el cor. L'oïda escolta la paraula, però el cor escolta la veu. Escoltem la veu del Senyor; que no passi de llarg perquè jo no li he parat atenció. Participant en l'eucaristia, el do que hi rebem ens aprofita per a esdevenir millors cristians i testimonis de Crist. Així podem contagiar la joia de l'Evangelio: no seguim una doctrina sinó que seguim Jesús que ens envia a ser portadors de la Bona Nova. Ell és el contingut de l'Evangelio.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Diumenge dia 25, a les 19 h. Presideix les Vespres Ecumèniques en la Cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

Dilluns dia 26, a les 11 h. Presideix la trobada de formació dels preveres joves.

Dimarts dia 27 i dimecres dia 28. Participa en la reunió dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Dijous dia 29, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

Dissabte dia 31, a les 13.30 h. Presideix la Trobada Diocesana d'Animadors de Joventut, a Terrassa.

Diumenge dia 1 de febrer, a les 17 h. Presideix la trobada amb els religiosos i religioses amb motiu de la Jornada de la Vida Consagrada.

Visita Pastoral

Diumenge dia 25, a les 12 h. Mons. Saiz Meneses celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Sabadell.

Dilluns dia 26, dijous 29 i divendres 30, a la tarda. Visita a la parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Sabadell.

Diumenge dia 1 de febrer, a les 10.45 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Josep de Sabadell.

Notícies

Inici de ministeri a Sant Feliu del Racó. El diumenge dia 21 de desembre Mons. Saiz Meneses va celebrar la Missa a la parròquia de Sant Feliu del Racó amb motiu de l'inici de ministeri de rector de Mn. Ramon Villarino.

Celebració patronal a Sant Esteve del Coll. El dia 26 de desembre el Sr. Bisbe va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve del Coll (Vallès Oriental). Va concelebrar Mn. Joan Josep Recasens, rector, i va assistir-hi el Sr. Alcalde de Llinars del Vallès.

Celebració de Nadal del Sr. Bisbe, els preveres, diaques i seminaristes. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va presidir la celebració de Nadal dels preveres, diaques i seminaristes de la diòcesi de Terrassa el dilluns 29 de desembre.

En la pau de Crist

Mn. Joan Josep Vallicrosa Maynou. El dia 30 de desembre de 2014 morí Mn. Joan Josep Vallicrosa Maynou, rector de Llerona als 86 anys d'edat i 62 de presbiterat. Les exèquies presidides per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses es varen celebrar a Llerona el dia 2 de gener de 2015.

Agenda

Ecumenisme. Dijous 22 de gener a les 21 h: pregària Unida dels cristians de Terrassa. Predica el P. Gaspar Borda, carmelità. Lloc: Església Evangèlica Unida. Avda. Béjar, 299.

Diumenge 25 de gener, a les 19 h, a la Catedral: cloenda de l'Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians. Vespres Ecumèniques presidides pel Sr. Bisbe.

XI Cicle de Cinema espiritual. Del 26 de gener al 9 de febrer i el 7 de març. Al Cinema Catalunya (c/ Sant Pere, 9 - Terrassa). Es projectaran les pel·lícules: *12 años de esclavitud; Incondicional; Blanca como la nieve, roja como la sangre; Gravity; Un Dios prohibido.* Sessions escolars (9.30 h) i sessions obertes (21 h). 7 de març (10 h), sessió infantil: *Malèfica.* Organitza: Delegació d'Apostolat Seglar del Bisbat de Terrassa. Més informació i inscripcions per a escoles a seglarterrassa@gmail.com

Reunió dels Bisbes de la Tarraconense a Terrassa. El dimarts dia 27 de gener a les 11 h tindrà lloc la reunió dels bisbes de la tarraconense a *La Seu d'Égara*, amb motiu del 1.400 aniversari del Concili d'Égara. Posteriorment seran rebuts per l'Alcalde de Terrassa.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP À. SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

El Concilio de Égara. 1.400 años

El próximo día 27 tendrá lugar una reunión de los obispos de la Conferencia Episcopal Tarraconense en las iglesias de Sant Pere de Terrassa, en *La Seu d'Égara*. Con ocasión del 1.400 aniversario del Concilio de Égara propuse a mis hermanos en el episcopado que la reunión periódica del mes de enero se celebrara este año en la sede egarense. Ellos aceptaron amablemente para dar relieve a las celebraciones de este aniversario y como expresión de la comunión y colegialidad de nuestras iglesias diocesanas.

¿Cuál es la fecha de creación de la diócesis de Égara? Según las fuentes de que disponemos fue erigida con toda probabilidad entre el

año 450 y el 460. El nombre de la diócesis y de su obispo constan por primera vez en las actas del Concilio de Tarragona del año 516. Con los datos que nos aporta el intercambio epistolar entre el metropolitano Ascanio y el papa Hilario, podemos afirmar que la creación de la diócesis de Égara desmembrando una parte del territorio de la diócesis de Barcelona y el nombramiento de Ireneo como primer obispo de la nueva sede episcopal son acontecimientos que se produjeron antes del año 465. Por otra parte, el único municipio cercano a Barcelona que constará como nueva sede episcopal será Égara, según aparece en las actas del Concilio celebrado en Tarragona el año 516.

Así pues, el primer obispo de Égara fue Ireneo, promovido al episcopado por Nundinario de Barcelona. Después de Ireneo, podemos establecer el episcopologio a partir de los datos que nos aportan los concilios visigóticos. A lo largo de este período se celebraron treinta y dos concilios. Las actas conciliares y las suscripciones de los obispos participantes ofrecen datos para confeccionar los episcopologios de la época visigoda. De esta fuente sacamos los datos para confeccionar la nómina de los obispos de Égara. Después del obispo Ireneo no tenemos noticias del obispado de Égara ni de sus obispos hasta Nebridio, que es seguramente el más conocido y el más notable de los obispos egarenses. Procedía de una familia que, según explica san Isidoro de Sevilla, dio a la Iglesia cuatro obispos: Justiniano de Valencia, Justo de Urgell, Elpidio de Huesca y nuestro Nebridio, y afirma que los cuatro fueron escritores notables y venerados como santos.

Una fecha de especial relieve fue el día 13 de enero del año 615 en que tuvo lugar el **Concilio de Égara, del cual conmemoramos los 1.400**

años. Participaron doce obispos y los representantes de otros dos. En las actas conciliares aparecen sus nombres pero no constan las sedes episcopales. No podemos afirmar con certeza quien ocupaba la sede episcopal egarense, probablemente el obispo Eugenio. El texto conciliar hace referencia a diversas disposiciones sobre la vida y las costumbres de los eclesiásticos.

La diócesis de Terrassa, creada el 15 de junio de 2004, es heredera de la sede egarense, y nosotros somos herederos de aquellos hermanos nuestros que dieciséis siglos atrás celebraban su fe cristiana, predicaban el evangelio y compartían sus bienes. Estas celebraciones nos ayudarán a mantener la memoria de nuestras raíces, a hacer más firmes nuestros fundamentos, a tener muy presentes nuestros orígenes. Os invito a participar en los actos que, con este motivo, se llevarán a cabo a lo largo de este año. Hoy más que nunca conviene avivar los valores que han hecho grande nuestra historia, que nos ayudan a vivir el presente y nos abren a un futuro de esperanza.